

Krefeld, 04 august 2007

Ewald Frank

Fiți bineveniți în Numele scump al DOMNULUI nostru! Am vrea să le spunem „ bun venit ” în special tuturor celor care sunt aici pentru prima dată. Ne așteptăm să vă simțiți acasă în mijlocul nostru și să vă placă să auziți Cuvântul lui Dumnezeu. Îi salutăm din acest loc pe toți frații și surorile de pe tot pământul, am putea spune, de pe acest continent, din Finlanda până în Palermo, din România și de unde ar mai putea fi. Apoi, din Africa și din alte părți ale lumii, în special din America de Sud, din Chile, de la toți frații și surorile. Toți ne trimit salutări, și noi îi salutăm, de asemenea, pe toți. De asemenea, din Africa, din Nairobi până la Kinshasa, din diferite țări și orașe, din Johannesburg, din Cape Town, din Mbuji-Mayi, de peste tot, într-adevăr. Noi suntem uniți cu frații și surorile noastre și le urăm tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu. Haideți să cântăm o cântare din broșura mică. Ei vin din Est și din Vest. Este o cântare internațională pe care, probabil, o pot cânta toți.

Acum aș dori ca frații care m-au însoțit în călătoria din Africa să vină pentru câteva minute pe platformă. Am vrea să îi salutăm și să le dăm ocazia de a ne aduce un cuvânt de salut. Cred că frații știu la cine mă refer, ei știu cine sunt. Fratele Taty vineDa, și fratele nostru vine cu el. Unde este fratele Taty? E în față? Iată-! Veniți mai aproape. Aceasta este echipa care a fost cu mine și cu fratele Wolfgang Payer în călătoria misionară prin patru țări din Africa Centrală. Am decolat și am aterizat de 17 ori cu avionul. De 14 ori cu avioane obișnuite, iar de 3 ori cu avioane private, acolo unde nu existau curse obișnuite. Frate Taty, tradu, te rog. Suntem foarte bucuroși să te avem aici. Aici este fratele Taty. Un traducător poate face vie o predică, dar o poate și frâna. Dar acest frate a tradus cu adevărat extraordinar. DOMNUL Dumnezeu să te binecuvânteze.

A fost într-adevăr călătoria cel mai bine planificată. Vă citesc repede orașele unde am fost. Pe scurt, din Nairobi am mers la Pointe Noire, Brazzaville, Lubumbashi, Mbuji-Mayi, Kinshasa, Kisangani, Goma. Da, apoi, la Bujumbura și Kigali. În total, între 75 000 și 80 000 de oameni au auzit Cuvântul lui Dumnezeu în aceste zece zile. Cel mai mare număr, după cum spun frații, a fost de 18 000, pe stadionul din Kinshasa. Suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu pentru ușile deschise și pentru inimile deschise pe care ni le-a dat; și cum a spus fratele, pentru claritatea pe care Dumnezeu ne-a dat-o în Cuvântul Său, prin descoperirea Duhului Sfânt. Fratele Schmidt a citit deja cuvântul potrivit: precum Pavel atunci, putem spune și noi azi:

nu am învățat-o, nu am stat la picioarele unui om, ci am primit-o prin descoperirea lui Isus Hristos, prin harul Lui.

Cu ocazia aceasta, aș vrea să le mulțumesc tuturor fraților din aceste țări din Africa și de peste tot. Le mulțumesc din toată inima, pentru că eu merg acolo o dată la câțiva ani, dar frații sunt acolo și își fac slujba în toate împrejurările care pot apărea în aceste țări. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru toți frații care poartă același Cuvânt și care rămân în Cuvânt, prin harul Lui. Da. Asta ar fi de relatat despre această călătorie. Încă o dată le mulțumesc tuturor fraților care m-au însoțit pe mine și pe fratele Payer. A fost una din cele mai binecuvântate și de neuitat călătorii pe care le-am făcut vreodată.

Dimineața, doar să o spun pe scurt, la ora 9, erau cam 8000 de oameni adunați în Mbuji-Mayi, după-masă am luat avionul spre Kinshasa, am mers la stadion, apoi am mers la a treia adunare în cealaltă parte a orașului unde erau câteva mii de oameni adunați. Ca să ajung la punctul esențial, Dumnezeu a dat har în această călătorie și aș dori să mulțumesc tuturor pentru rugăciuni. Foarte scurt, înainte ca surorile să ne cânte o cântare și înainte de observarea Cuvântului, aș dori să vorbesc despre evenimentele timpului. Nu e subiectul nostru - azi nu vom folosi timpul pentru aceasta. Noi am înțeles că am ajuns în timpul sfârșitului și că nu există soluții în niciun domeniu.

Avem știrile din Vatican, în care se spune: „, catolicii, singura biserică adevărată a lui Hristos ”. Toți am auzit despre asta. Scrie pe internet, în ziare, în săptămânale, despre ceea ce se spune și despre ceea ce se pretinde. Cu atât mai mult trebuie să accentuăm că noi lăsăm doar Cuvântul să conteze. Doar Cuvântul lui Dumnezeu și nimic altceva. Nu ce spun oamenii, ci ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui. Cine gândește corect va ști că aceasta (biserica romano catolică) este o biserică formată sute de ani mai târziu după așa-zisul punct de cotitură al lui Constantin în Imperiul Roman. Apoi, statul și biserica au lucrat împreună. Toți știu că aceasta nu poate fi turma răscumpărată prin sânge a lui Isus Hristos, ci o unitate politico-religioasă în acel timp, iar azi este același lucru. Nu vreau să intru în toate aceste remarci.

În următorul anunț din Vatican se spune că Sfântul Scaun și Israel fac progrese esențiale. E foarte, foarte interesant felul în care negocierile intră pe mâna Vaticanului. Ce mă șochează foarte tare este ce s-a întâmplat în țara noastră în 11 iulie, la 12.45, când s-a prezentat un film în care Biblia a fost arsă. Biblia a fost arsă public în acest film. A fost o mare zarvă în unele reviste creștine. Dar cel care a făcut-o, a spus în revista Idea Spektrum că a folosit arderea Bibliei pentru că fundamentalistii folosesc Biblia ca pe un instrument de pedepsire cu amenințarea condamnării în focul veșnic. Un om își ia dreptul să ardă Biblia, argumentând că în ea există amenințarea că oamenii care nu sunt mântuiți vor fi pierduți. În loc să se bată în piept și să spună: „, dacă e așa, Te rog, DOAMNE iubit, pentru salvarea sufletului meu ”.

Apoi, ce te izbește aici, este faptul că cea mai mare revistă săptămânală scrie despre Dalai Lama pe prima pagină: „ Fiți binevenit, sanctitatea voastră! ” . Nu intru în detalii. Vreau să spun că oamenii și-au pierdut total orientarea. Ce poate să aibă în comun un slujitor homosexual cu ceea ce scrie aici: „ Dumnezeu care poate fi atins ” ? Acesta este titlul de pe prima pagină a celui mai mare săptămânal din Germania. De unde provin toate acestea? Nici în Budism, nici în Creștinism, în nicio religie nu există mântuire, ci doar în Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Ultima știre este despre Camera de minuni a naturii unde relatarea biblică a creației este numită legendă, iar teoria domnului Darwin este prezentată ca adevăr. Niciun om nu poate merge mai departe, nimeni nu poate uita mai mult. Toți știm că batjocoritorii se vor arăta la sfârșitul zilelor. Ei nu se opresc înaintea niciunui lucru, nici măcar înaintea lui Dumnezeu, nici a Cuvântului Lui, a niciunui lucru. Asta ne arată cât e de târziu pe ceasul lumii.

Și încă ceva, în final, iar după cântare vom merge la privirea Cuvântului. Nimeni nu poate trece pe lângă faptul că peste tot este vorba numai despre procesul de înarmare militară. Ați aflat de la știri? Miliarde și miliarde de dolari sunt cheltuite de dl. Bush în statele din regiunea Golfului. Toate trebuie modernizate. În Polonia și Cehia se instalează cele mai noi sisteme de apărare. Putin înarmează Siria cu miliarde de dolari. Sarkozy a fost la prietenii din Libia. Toate își iau cursul și lumea va arde în flăcări. Pregătirile au loc în mare viteză.

Frați și surori, acestea nu sunt subiectele noastre, dar spun asta pentru a vedea cât de târziu e. Nu trăim doar la sfârșitul timpului, ci la sfârșitul timpului de sfârșit. DOMNUL să ne dea harul Lui! Acum, surorile noastre să ne cânte un cântec pentru slava DOMNULUI, după care vom trece la privirea Cuvântului. Încă o dată, fiți bineveniți și binecuvântați peste tot pe pământ unde ascultați și priviți!

Un alt poet spune: „ casa mea este acolo, în înălțime, unde nu se mai știe nimic de tristețe și lacrimi ” . În a treia strofă a acestui cântec se spunea că „ cele vechi au trecut ” . Mi-a plăcut și că s-a cântat că bătrânețea a trecut. Acolo va fi o tinerețe veșnică. Vom uita de tristețe și lacrimi. Nu vor mai fi riduri pe față, păr cărunt, nicio urmă. Nimic din toate astea. Vom fi în floarea tinereții și a vieții. Așa scrie un profet. Cred că și Iov a fost profet. Așa este scris acolo: „ va fi adus înapoi în zilele tinereții lui ” . Voi știți toți în ce capitol scrie asta. Nu cred că trebuie să caut.

Subiectul nostru de astăzi este responsabilitatea înaintea lui Dumnezeu. Responsabilitatea înaintea lui Dumnezeu în legătură cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru, cu promisiunile lui Dumnezeu, cu ce a planificat El în Cuvântul Său, cu ce a intenționat și a hotărât în planul Lui de mântuire, din veșnicie. Mi-a venit gândul că toți oamenii lui Dumnezeu care au avut o chemare, care au primit o trimitere de la Dumnezeu, au primit odată cu ea o responsabilitate specială înaintea lui Dumnezeu și a întregii lumi pentru a duce la îndeplinire trimiterea pe care au primit-o, conform vocii lui Dumnezeu.

M-am gândit la Moise, la unii profeți și, în mod deosebit, la începutul Noului Testament, când Dumnezeu a împlinit cu adevărat promisiuni pe care le-a prezentat poporului în împlinirea lor. Apoi ajungem la timpul nostru. Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului lui Dumnezeu, și fiecare om pe care l-a trimis El vreodată a avut o trimitere specială legată de planul de mântuire, de ceea ce a planificat Dumnezeu și pe care El le-a adus la îndeplinire. Dacă mergem direct la început, la întemeierea Bisericii Noului Testament, îl avem pe Petru, bărbatul ales de Dumnezeu pentru primul ceas, spre a ține prima predică, pentru a spune poporului ceea ce a hotărât Dumnezeu.

Ce iese în evidență este ceea ce scrie în Fapte 1: DOMNUL nostru i-a învățat mai întâi pe cei pe care i-a ales, apoi El s-a descoperit lor ca Cel Înviat și le-a dat îndrumări. Aici, în Fapte 1.2, citim despre DOMNUL Isus: „ de la început până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor pe care îi alesese ” . În v. 3: „ După patima Lui, li s-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-se deseori timp de patruzeci de zile și vorbind cu ei lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu ” . Mergem apoi direct în cap. 2, la revărsarea Duhului Sfânt și vedem în ce fel a fost adusă prima predică. A fost dată porunca de a se duce la îndeplinire botezul credincioșilor în Numele lui Isus Hristos. Haideți să mergem în cap. 3, unde îi avem pe Ioan și Petru, care merg la Templu pentru rugăciune, la ceasul al nouălea. Acolo era un olog care privește la apostoli, iar Petru spune în Fapte 3.6: „ Atunci Petru i-a zis: Argint și aur n-am; dar ce am îți dau: în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă! ” . Vedem apoi ce a declanșat acest fapt. În cap. 4, Petru și Ioan sunt chemați să dea socoteală despre cele întâmplate prin puterea numelui lui Isus Hristos. În Fapte 4. 10 se repetă: „ S-o știți toți, și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți ” . Apoi urmează închisoarea și alte lucruri. În v. 17 scrie: „ Dar ca să nu se lătească vestea aceasta mai departe în norod, să-i amenințăm și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta ” .

Trebuie să vă imaginați: să nu mai vorbească niciunui om în Numele lui Isus! Urmează v. 18: „ Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip, nici să nu mai învețe pe oameni în Numele lui Isus ” . Acum vine acea declarație puternică a lui Petru și Ioan. V. 19: „ Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: ‘Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu’ ” . Același lucru îl spunem noi azi: judecați voi înșivă azi, în toate bisericile, denominațiunile, religiile și filosofiele, judecați voi dacă este drept să ascultăm mai mult de oameni decât de Dumnezeu! ” . Apoi vine răspunsul apostolului Petru sau al ambilor: „ căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit ” . Aici avem modelul Bisericii nou-testamentale. Orice s-a întâmplat: rugăciunile, botezul, vindecarea bolnavilor, orice s-a întâmplat, s-a

întâmpat în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pentru că acesta este Numele în care este toată mântuirea lui Dumnezeu, Numele care este deasupra oricărui nume.

Apoi ajungem în acest punct - acest Nume este folosit atât de mult de către carismatici pentru vindecarea bolnavilor și pentru minuni, dar ei refuză să asculte și să fie botezați biblic în Numele lui Isus Hristos. Ceea ce convinge atât de mult la apostoli este faptul că ei erau martori oculari, nu din auzite. Ei personal au fost martori ai slujbei DOMNULUI, ai suferințelor, ai morții și învierii Lui, ai înălțării Lui și, de aceea, Petru a putut spune aici: „, căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit ” .

Acest Petru depune mărturie când vorbește despre revenirea DOMNULUI Isus Hristos într-un mod foarte special în 2 Petru 1.16: „, În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea DOMNULUI nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: „, Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea ” ” . Imaginați-vă doar, acum Petru depune mărturie, în versetul următor, versetul 18: „, Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer ” . Această voce: „, acesta este Fiul Meu prea iubit în care Îmi găsesc plăcerea ” . Petru scrie aici: „, noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt ” . Acesta este Matei 17, Matei 3, și poate ar trebui să menționez rapid că mă gândeam recent la înfierea ca fii.

Fratele Branham a predicat patru predici despre aceasta și a făcut comparația cu Galateni 4, că între un rob și un fiu nu există nicio diferență atâta vreme cât moștenitorul nu este major. Nu există nicio diferență între el și un rob. El este sub epitropi, alții decid pentru el, el nu decide încă pentru nimic. Și apoi fratele Branham a scos în evidență că este vorba despre înfierea fiilor.

Dați-mi voie să vorbesc pe scurt despre acest subiect. DOMNUL nostru a fost desigur zămislit și născut din Duh. Noi toți o știm, o putem citi: Matei 1, Luca 1, Fiul lui Dumnezeu s-a născut, dar apoi a venit momentul așezării, a punerii în slujbă, o puteți citi cu toții. La 12 ani, DOMNUL nostru era la Templu și a vorbit cu cărturarii despre Cuvântul lui Dumnezeu, dar apoi a venit momentul așezării sau al înfierii, și legat de aceasta a început slujba.

Să mergem la Matei 3: aici avem botezul DOMNULUI nostru, și vocea s-a auzit din cer pentru prima dată, și apoi desigur a venit încercarea. Și acesta este un punct foarte important: aici, în Matei 3.13-17, avem expunerea celor întâmplare, și anume despre botezul DOMNULUI nostru în râul Iordan, și apoi a venit vocea. Este scris și în versetul 17: „, Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „, acesta este Fiul meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea ” ” . Oricine citește Matei 17, acolo sunt adăugate cuvintele: „, de El să ascultați! ” . Aici avem confirmarea: „, Acesta este Fiul

Meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea ” . Apoi a venit testul: Satan L-a atacat, și testul vine numai cu Scriptura.

Noi toți trebuie să o înțelegem, dușmanul vine cu versete ca să ne aducă prin ele la cădere. DOMNUL i s-a opus și i-a răspuns de fiecare dată cu Scriptura: „ Este de asemenea scris ” . Frați și surori, acesta este și testul nostru până astăzi. De exemplu, teologii scriu despre Geneza 1: „ Să facem om ” , (o am aici într-o broșură) și apoi dau drumul fanteziei lor și vorbesc despre trinitate, ceea ce este o pură imaginație. Unde scrie aici despre persoane ale lui Dumnezeu? Apoi scrie: „ și omul a devenit ca unul dintre Noi ” (cap.3). Este de asemenea scris în capitolul 11: „ haidem să Ne pogorâm să vedem dacă lucrurile sunt așa cum ni s-a spus ”. Trebuie să așezăm corect în Biblie cuvântul „ noi ” , și nu doar să spunem: „ este scris ” , și apoi să dăm drumul fanteziei, ci mergând din verset în verset până când avem o vedere de ansamblu, până când avem adevărata descoperire despre ceea ce a vrut Dumnezeu să ne spună în Cuvântul Său.

Poate acesta va fi un cuvânt pentru toți frații care cred că DOMNUL a venit deja, care numesc asta învățătura parousiei. Sunt într-adevăr oameni pe pământ care cred că DOMNUL a venit deja. Neînțelegerea provine din faptul că ei își folosesc din nou mintea lor și spun că așa cum Ioan Botezătorul l-a prezentat pe Isus în acel timp, la fel fratele Branham a trebuit să Îl prezinte pe Isus Hristos în timpul vieții lui. Ei nu merg înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Ei nu au citit că chiar după ce ispitirea s-a terminat, în același cap, 4.12, se spune: „ Când a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galileea. A părăsit Nazaretul ” . Putem citi mai departe. În v. 17 scrie: „ De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască și să zică: ‘Pocăiți-vă, căci împărăția lui Dumnezeu este aproape!’ ” . Ioan nu mai era pe pământ când Isus Hristos a murit pe crucea de la Golgota. El a arătat spre El de două ori la rând: „ iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii ” . În același fel, fratele Branham a vorbit despre Mirele sufletului nostru: „ iată, Mirele, ieșiți-I în întâmpinare ” , dar asta nu înseamnă că Mirele a venit deja.

Aici, în Ioan 1. 29 scrie: „ A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „ iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii ” ” . Apoi încă o dată, în v. 36: „ Și, pe când privea pe Isus umblând, a zis: „ Iată Mielul lui Dumnezeu! ” ” . Dar aceasta nu a fost suferința și moartea DOMNULUI nostru. Prima dată El a avut slujba Lui, apoi au venit suferința și moartea. Mesajul premerge a doua venire a lui Hristos, astfel ca chemarea afară și separarea să aibă loc, pentru ca toți credincioșii și acest lucru trebuie subliniat cu toată seriozitatea: toți adevărații credincioși ajung la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu. Și dacă citim în Galateni 4 că fiul, moștenitorul nu are vârsta necesară și el trebuie să aștepte pentru așezarea ca fiu, cu asta trebuie să mergem la Efeseni 4.14, unde scrie: „ ca să nu mai fim, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire ” . Imaturitatea spirituală se manifestă prin faptul că într-o zi credem una, în altă zi credem alta, azi alergăm după o învățătură,

măine după altă învățătură. Maturitatea dovedește că prin puterea descoperirii divine noi suntem întemeiați pe fundamentul Cuvântului și niciun vânt de învățătură nu ne mai poartă încolo și înapoi, ca apoi noi să devenim Mireasa Cuvântului.

Voi toți știți, termenul logos a fost accentuat de multe ori. Cuvântul grec vine de la cuvântul ebraic dabar, iar acest cuvânt ebraic dabar înseamnă cuvânt și poruncă, în același timp. Grecii au pus un pic de fantezie în el, dar noi credem că Isus Hristos a fost la început, dar nu ca Fiu, ci ca DOMN, ca EU SUNT, umblând deja în Grădina Eden, Yahweh al Vechiului Testament este Isus al Noului Testament, același ieri, azi și în veci!

Nimic nu trebuie să fie interpretat, ci trebuie să fie crezut așa cum spune Scriptura. Celelalte articole se referă la Geneza 18, unde DOMNUL, cu doi îngeri, îl vizitează pe Avraam, stă cu el, apoi există pretenția că aceasta a fost Sfânta Treime. Nu și iarăși nu. Este imposibil. Și dacă 13 iunie, la Vatican, a fost publicat că Dumnezeu nu a putut fi singur, căci astfel ar fi trebuit să se iubească pe Sine. Cineva trebuia să fie acolo ca El să poată să își arate dragostea. Toate aceste argumente le putem uita. Cu cât le uităm mai repede, cu atât suntem mai repede ajutați. Dumnezeu nu și-a arătat dragostea față de un al doilea Dumnezeu, ci „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

Am auzit cuvântul din Galateni. Haideți să citim din Galateni 1.1. Aici, Pavel vorbește despre chemarea și trimiterea lui, și spune: „Pavel, apostol, nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți”. Aici este o legitimare divină, o chemare divină, o trimitere divină de care era legată o slujbă înaltă, o mare responsabilitate. Am spus-o deja că Petru, omul primului ceas, a avut o mare responsabilitate, deja în prima zi a Bisericii noutestamentare. Apoi, a fost chemat Pavel, iar responsabilitatea lui a fost puțin mai mare. Nu a fost doar în legătură cu credința, botezul, pocăința, ci el a așezat biblic întreaga rânduială din Biserică, cu darurile, cu slujbele, cu bătrânii, cu tot ce aparține de Biserică. El a putut să spună că nu a primit-o de la oameni, ci de la Dumnezeu. Și de aceea, Cuvântul pe care l-a predicat, rânduiala divină pe care a dat-o Bisericii este de origine divină. Noi trebuie să ne ținem de aceasta și o vom face, împreună cu toți cei ce sunt născuți din Dumnezeu.

Haideți să mergem la Ioan pe insula Patmos. Să vă citesc din introducere: Ioan pe insula Patmos. Lui i s-au arătat ultimele lucruri, până la cerul și pământul cel nou. Noi citim ce i-a descoperit Dumnezeu lui. Lucrul important este de fapt totul este important, dar în Apoc.1.1: „Descoperirea lui Isus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan”. Și acum urmează: „care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos, și a spus tot ce a văzut”. Tot ce a văzut. Mai înainte a fost vorba despre ceea ce a văzut Petru, ce a văzut Ioan pe muntele schimbării la Față, dar acum Ioan este pe

insula Patmos și i se arată toate perioadele de timp. El vede în viziuni, el vede în imagini, el vede tot ce se va întâmpla până la sfârșitul timpului. Cu aceasta, el a primit o mare responsabilitate de la Dumnezeu ca să dea mai departe tuturor robilor lui Dumnezeu ce a auzit, ce i s-a descoperit, să o dea mai departe pentru ca ei să o poată da mai departe Bisericii.

Și apoi li se adresează celor șapte biserici. În versetul 7 este descrisă venirea Lui pe nori: „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea, și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin ”. Și apoi: „Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, zice DOMNUL Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic ”, Același ieri, astăzi și în veci. El se descoperă în diferite feluri, dar El rămâne întotdeauna unul și același. În versetul 10 citim: „În ziua DOMNULUI eram în Duhul ”. Și despre asta se scrie. Mulți scriu că era într-o sâmbătă, alții că era o duminică. Nu! Era ziua DOMNULUI. Ziua DOMNULUI, după cum este scris aici. Și nu există niciun singur verset care să spună că sabbatul este Ziua DOMNULUI, și nu există niciun singur verset care să spună că duminica este Ziua DOMNULUI.

Ziua DOMNULUI ne este descrisă în tot Vechiul și Noul Testament, începând cu Isaia 13.6, Ioel și toți profeții până în Noul Testament. Ioan a văzut cu adevărat tot ce se va întâmpla până la sfârșitul timpului. Și apoi este scris aici foarte clar în versetul 10: „În ziua DOMNULUI eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe. Ce vezi scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici ”. Și apoi bisericile sunt enumerate. O chemare și o trimitere erau legate întotdeauna de o mare responsabilitate înaintea lui Dumnezeu. Întrebarea mea este: Ce răspundere avem noi astăzi? Pentru ce suntem noi răspunzători înaintea lui Dumnezeu? Pentru ce? Desigur că pentru ceea ce Dumnezeu a promis pentru timpul nostru și pentru ceea ce face El chiar acum.

Dragii mei, cineva poate citi cu ușurință că DOMNUL Dumnezeu și-a trimis Îngerul Său. Dar cât de important a fost pentru Dumnezeu! Este important și pentru tine? Este important și pentru mine? Vreți cu adevărat să auziți ceea ce a descoperit Dumnezeu? V-am scutit de asta, dar în Statele Unite există un carismatic care a înnebunit de tot și care le poruncește tuturor să își scrie pe frunte și pe mână numărul 666. Este cu adevărat de neînțeles ce se întâmplă pe pământ. Apoi el scrie că numai când se vor închide ușile tuturor bisericilor, atunci va veni pe scenă adevărata Biserică.

Dragi frați și surori, noi avem nevoie de Cuvântul Dumnezeului nostru, de Cuvântul profetic, de orientare dumnezeiască mai mult ca oricând mai înainte. Și fratele Branham a avut experiențe supranaturale care confirmă doar că nu era vorba de un om care dă drumul fanteziei lui, ci Dumnezeul cerului a luat atât de în serios Biserica și pe noi, cu toate făgăduințele, încât a dat o chemare divină și a dat o trimitere. Lăsați-mă să o spun aici că oricine trece disprețuitor pe lângă ceea ce a poruncit Petru în prima zi, trece pe lângă hotărârea lui Dumnezeu. El trece pe lângă

ceea ce Dumnezeu a chemat și a trimis intenționat, și pe lângă ceea ce i s-a spus Bisericii în ziua întemeierii acesteia.

Nu ajută să vorbești frumos despre acest subiect, important este respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu semnele și minunile sunt legitimarea, ci ceea ce spun Scripturile. Trebuie să ne întoarcem din nou la punctul important: Ce spune Sfânta Scriptură? Ce spune Cuvântul lui Dumnezeu? Vedeți, Ioan a fost exilat pe insula Patmos pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Isus.

Apoi citim în cartea Apocalipsei la capitolul 19 despre Mireasa Mielului, că numai ea are mărturia lui Hristos, că mărturia lui Isus este duhul profeției. Atunci vedem legătura între capitolul 1 și toate celelalte capitole, până la Mireasa care cântă marele aleluia în slavă. Apoc.19.6-9: „Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aleluia! DOMNUL Dumnezeu nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească. Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat ”. -(Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților). Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului! ”. Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu! ”. Ce vrem mai mult? Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu! „Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului! ”.

Frați și surori, invităm noi aici la o întâlnire, sau invităm la ospățul de nuntă al Mielului? Avem aici de a face cu o afacere religioasă sau cu o mișcare carismatică? Se sărbătorește aici oameni sau se face o chemare Miresei? Este vorba despre Biserica Mireasă care este acum chemată afară. Nu se spune: Ferice de fecioarele neînțelepte! Se spune: „Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului! ”. Și pentru că am pronunțat deja cuvântul „fecioare”, haideți să ne aducem în fața ochilor: Israelul a fost numit „fecioară” în Vechiul Testament; Maria, o fecioară; și apoi cei care sunt cu adevărat gata la întoarcerea DOMNULUI sunt „fecioarele înțelepte”. Ce s-a întâmplat cu Maria? Ea a primit Cuvântul făgăduinței și Duhul Sfânt a venit peste ea și Fiul lui Dumnezeu s-a născut.

Eu vă întreb cu toată seriozitatea: care este diferența dintre cele înțelepte și cele neînțelepte? Toate sunt unse, așa scrie. Toate au lămpi, toate au lumină, toate ies în întâmpinarea Miresei. Care este diferența? Adevărata Biserică Mireasă aude Cuvântul făgăduinței așa cum Maria a auzit Cuvântul făgăduinței, ea era o fecioară. Mergeți la Apocalipsa 14: cele 144.000 de fecioare din cele 12 seminții ale lui Israel. De ce? Pentru că nu erau întinate. Trebuie să o citești: aceasta este curățirea oricărei întinăciuni, ieșirea din tot ce nu este conform cu Dumnezeu și Cuvântul Lui.

Noi avem cu adevărat o mare responsabilitate. Frați și surori, fie ca acest lucru să nu vă șocheze - noi avem astăzi o responsabilitate mai mare decât a avut-o Petru, Pavel sau frații noștri din trecut. Noi avem responsabilitatea pentru tot, pentru ceea ce au scris Petru, Ioan, toți apostolii, până la cartea Apocalipsei. Pentru aceasta noi

avem astăzi responsabilitatea care este dată poporului lui Dumnezeu, așa cum a fost dată în original. Noi avem cu adevărat o responsabilitate foarte mare.

Să o luăm așa cum este. Când Ioan a fost pe insula Patmos - v-am mai spus că și eu am fost pe insula Patmos, această insulă stâncoasă, și citeam din cartea Apocalipsei, toate cele 22 de capitole, și m-am rugat, am plâns, ca Dumnezeu să-mi descopere Cuvântul Său. Dar Ioan nu a trebuit încă să rânduiască nimic, el nu a putut să spună că în Apocalipsa 13 se întâmplă în felul acesta sau celălalt, legătura este aici sau acolo. Sarcina lui nu a fost de loc aceasta: sarcina lui a fost să scrie ce a văzut și ce a auzit. Astăzi, sarcina noastră este să rânduim biblic în planul de mântuire ceea ce el a văzut și a scris, să fie arătat poporului lui Dumnezeu în felul cum a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Său. Și chiar aceasta se întâmplă sub ochii noștri.

Și noi toți știm că fratele Branham a fost un om trimis de Dumnezeu. Să vă citesc un cuvânt care mi-a devenit mare astăzi, din Fapte 7, unde Moise a mijlocit față de Îngerul care era pe muntele Sinai. Am mai menționat-o încă o dată, ca să vedeți că supranaturalul s-a întâmplat întotdeauna când Dumnezeu a dat o chemare, o trimitere. Atunci cerul a coborât pe pământ, supranaturalul s-a întâmplat. Fapte 7.38: „ Acest Moise este acela care în adunarea Israelitilor din pustie, cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai, și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă ” . „ A primit cuvinte vii ca să ni le dea nouă ” . Aici Îngerul Legământului vorbește cu Moise, iar Moise dă Cuvântul mai departe Bisericii. Aceștia sunt mesageri ai lui Dumnezeu, care sunt în legătură cu Dumnezeu, și care sunt astăzi în legătură cu Dumnezeu, ca să dea mai departe cuvintele lui Dumnezeu, și toți care sunt din Dumnezeu vor auzi aceste cuvinte.

Dacă de exemplu i s-a spus fratelui Branham despre deschiderea pecetilor, atunci trebuie să știm că în profetul Daniel este mărturisit în capitolul 12: „ pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului ” , dar nu pentru totdeauna, ci „ până la vremea sfârșitului ” . În vremea sfârșitului cartea trebuie să fie deschisă, pecetile trebuie să fie rupte și noi trebuie să pătrundem înăuntru prin har în ceea ce ne-a promis Dumnezeu. Apoi trebuie și să ne fie descoperit de Duhul Sfânt. Întrebarea mea este cine poate crede toate aceste lucruri, că supranaturalul a fost cu Moise, cu profeții, cu Ioan, cu Ioan Botezătorul. Acestuia i s-a spus că Cel asupra căruia vei vedea Duhul Sfânt coborând și rămânând este acela care botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Să-l luăm pe Petru, pe apostoli, peste tot Dumnezeu lucra într-un mod supranatural. La fel a fost cu fratele Branham.

Și am citit-o încă o dată. În 11 iunie 1933 i s-a spus de trei ori consecutiv: „ Privește în sus! ” . Și aici, fratele Branham spune: „ În această seară, același înger al lui Dumnezeu care este reprezentat în această imagine (adică Stâlpul de Foc), același Înger al lui Dumnezeu reprezentat în imagine, este chiar aici, pe această platformă. Cine este? Este Îngerul Legământului. El este DOMNUL Isus Hristos, identificându-Se pe Sine ” . Aici este punctul: o dată este numit Îngerul Legământului. De ce?

Înger înseamnă „mesager”. Când vestește Legământul, este Îngerul Legământului, apoi este vorba despre mesajul care aparține de Legământ. De fiecare dată trebuie să fim atenți ce a fost folosit: unde este El Fiul lui Dumnezeu, unde este Fiul lui Avraam, unde este El Mântuitor, unde este Vindecător, unde este Îngerul Legământului, unde este Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel din urmă.

Trebuie să fim întotdeauna atenți la legături. El este întotdeauna același, dar se descoperă în diferite feluri, întotdeauna în legătură cu planul de mântuire. El este Mare Preot, și ca Mare Preot misiunea lui este total diferită. El este Mijlocitor, și ca Mijlocitor misiunea lui este total diferită, dar El este totul în toate. El poate fi totul în toate. Chiar în Apocalipsa 5, El este Miel și, deodată, Ioan Îl vede ca Leul din seminția lui Iuda. Da, aceasta este posibil, DOMNUL se poate descoperi în orice fel, ceea ce aparține de planul de mântuire. Și apoi continuă aici: „Este același Stâlp de Foc care a condus copiii lui Israel. El este acum aici, El este Îngerul Legământului care era Isus Hristos, și El este acum aici”. Și fratele Branham vorbește despre faptul cum lumina a coborât și a rămas peste o persoană, și apoi a văzut cine era persoana, ce avea persoana, o vedea în vedenie și apoi putea să spună persoanei despre ce este vorba.

Mai citesc un citat: „Orice cititor al Bibliei știe că Stâlpul de Foc era Îngerul Legământului, Logos-ul care a ieșit de la Dumnezeu”. La început era Cuvântul, Cel care a vorbit, Cel care poruncea. El a vorbit, a poruncit și a luat ființă, dar încă nu era Fiu, încă nu era descoperit în trup de carne, ca Fiu, ci într-un trup duhovnicesc în care putea apărea în chipul unui bărbat. Mai citesc încă o dată: „Orice cititor al Bibliei știe că stâlpul de foc era Îngerul Legământului, Logos-ul care a ieșit de la Dumnezeu, care era Isus Hristos. El a murit și a urcat la cer. El este aici în această seară. El este același ieri, astăzi și în veci”.

Frați și surori, să o spunem clar și cinstit: ce s-ar fi întâmplat dacă noi am fi știut numai ce a făcut Dumnezeu acum 2000 de ani, dacă nu am fi putut crede făgăduințele pentru timpul acesta? Ce am fi crezut noi, decât ceea ce cred toți ceilalți în toate bisericile și toate denomițiile, unde au propriile lor programe?

Noi nu judecăm, nu condamnăm pe nimeni, dar Biserica lui Isus Hristos are dreptul să audă Cuvântul lui Dumnezeu cu toate făgăduințele, cu tot adevărul, legat cu rugămintea de a o crede, de a crede cum spun Scripturile. Și apoi venim înapoi la început: Galateni 1: „din însărcinarea lui Dumnezeu”, fiind chemat de Dumnezeu, trimis de Dumnezeu, nu de oameni, nu învățat de oameni, ci prin descoperirea lui Isus Hristos. Ce s-a întâmplat cu Ioan? El a fost exilat pe insula Patmos. Acolo a primit Cuvântul și mărturia lui Isus Hristos. Încă o dată, să ne întoarcem la Apocalipsa 19. Frați și surori, este vorba despre chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă a lui Isus Hristos.

Eu v-o spun deschis, dacă mergeți cu acest verset la cineva din denomițiuni, poate că se vor uita la voi puțin ciudat. Numai celui căruia Dumnezeu îi descoperă,

cui îi poate arăta, cui Dumnezeu poate să-i vorbească personal, numai acela înțelege. Ce a spus DOMNUL nostru? Că El a deschis alor Săi înțelegerea pentru Scripturi. Niciunul dintre ei nu ar fi putut să înțeleagă ceva, dacă nu le-ar fi fost deschisă înțelegerea pentru Scripturi. Cum este cu tine? Cum este cu mine? Este un dar al lui Dumnezeu.

Dar acum, chiar la sfârșit, în încheiere, subliniem încă o dată: ce fel de responsabilitate avem noi astăzi? Toți au avut responsabilitatea lor în trecut, până la fratele Branham: Moise în vremea lui, Ilie în timpul lui, ei toți au avut responsabilitatea lor înaintea lui Dumnezeu în vremea lor, Ioan Botezătorul în vremea lui.

Spuneți-o cinstit, a mai fost un bărbat cu aceeași responsabilitate înaintea lui Dumnezeu? Nu! Exista doar o singură făgăduință: „Iată, am trimis solul Meu înaintea feței Mele”. Era doar o singură făgăduință: o voce strigă în pustie, pregătiți calea DOMNULUI. Doar o singură făgăduință, și o singură împlinire, nu două sau trei. O făgăduință și o împlinire. Un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu, la poporul lui Dumnezeu. Apoi Petru, nu erau doi sau trei Petru. Un Petru este de ajuns. Ceea ce i-a poruncit Dumnezeu, și ceea ce a poruncit prin el este valabil pentru toată veșnicia. A fost un singur Pavel, nu doi sau trei, cu o responsabilitate divină, și orice a spus, orice a învățat, orice a lăsat Bisericii este valabil pentru toată veșnicia. La fel a fost cu Ioan Botezătorul, apoi Ioan pe insula Patmos, răspunderea pe care au avut-o toți. De asemenea, și fratele Branham a avut una dintre responsabilitățile principale: cu adevărat Vechiul și Noul Testament, tot ce a fost scris, să fie spus Bisericii. Responsabilitatea lui a fost foarte mare; a noastră nu este mai mică astăzi.

Aș vrea să transfer această responsabilitate întregii biserici: și voi sunteți responsabili pentru ceea ce Dumnezeu ne-a încredințat, și vă mulțumesc în mod particular pentru susținere, pentru rugăciuni. În felul acesta noi simțim răspunderea comună pe care o avem înaintea lui Dumnezeu, în acest timp. Oamenii pot batjocori, pot spune ce doresc, pot spune că noi urmăm un om Noi nu urmăm niciun om, dar când Dumnezeu dă o făgăduință - iată, vă voi trimite pe profetul Ilie înaintea zilei cele mari și înfricoșate a DOMNULUI - atunci nu trebuie să vină pe scenă doi sau trei, unul este destul. El a fost pus de Dumnezeu, a avut o chemare divină, o însărcinare. Și astfel el a avut o responsabilitate înaintea lui Dumnezeu. Responsabilitatea pe care a avut-o fratele Branham a venit cu chemarea și trimiterea directă, și a fost trimis cu un mesaj care premerge a doua venire a lui Hristos.

Frați și surori noi avem responsabilitatea înaintea Dumnezeului Celui Atotputernic să vestim acest mesaj într-o claritate precum cristalul și cu precizie poporului lui Dumnezeu. Și vă mai spun încă o dată că oricine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu, și oricine aparține Bisericii Mireasă primește mărturia lui Hristos. Noi citim aici că mărturia lui Hristos este duhul profeției. De câte ori nu am spus că profeția nu poate fi interpretată, ci trebuie văzută în împlinire!

Rezumăm și subliniem încă o dată că nu este vorba de propria noastră voință sau dispoziție, nu e vorba de un om, ci este vorba despre Dumnezeu și Cuvântul Său, despre planul de mântuire al Dumnezeului nostru care ajunge acum la împlinire. Este vorba despre cea mai mare responsabilitate care a fost vreodată pe pământ, despre chemarea afară și pregătirea adevăratei Biserici Mireasă a lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Vă rog pe toți, vă poruncesc, aș putea spune, să credeți Cuvântul, să fiți parte a acestei turme. Să faceți parte din această turmă, din această mulțime care va cânta marele Aleluia în slavă, din această mulțime despre care este spus: „ Mireasa Lui este gata și ei i-a fost dat să se îmbrace în in subțire. Apoi mi-a spus: fericiți sunt aceia care sunt chemați la ospățul de nuntă al Mielului ” .

Cei care au fost invitați au venit, ei erau acolo, cântau. În Matei 22 cei invitați prima dată nu au venit și s-a spus: „ Duceți-vă dar la răspântiile drumurilor și chemați la nuntă ” . Toți cei chemați erau acolo. Eu vreau să fac parte dintre ei, și vreau ca voi toți să faceți parte dintre ei. Noi suntem invitați la ospățul nunții Mielului. Ca să fim acolo noi trebuie să credem ce a promis Dumnezeu în Cuvântul Său și să fim o parte din ceea ce face El chiar acum. Ați înțeles-o toți până acum? Eu sper că toți frații și toate surorile de pe tot pământul au înțeles cu adevărat astăzi că nu este vorba despre o nouă denominațiune, nu despre ceea ce oamenii au în programele lor.

Dumnezeu a dat făgăduințe și le împlinește în timpul nostru. Numai cei care au devenit majori vor fi înfiați ca fii. Cu ei s-a împlinit Romani 8: întreaga creație așteaptă manifestarea fiilor lui Dumnezeu. Frați și surori, chiar la sfârșit Biserica DOMNULUI, fiii și fiicele lui Dumnezeu vor fi descoperiți, îmbrăcați cu putere de sus. Va fi locul de manifestare al Dumnezeului Celui viu, aici pe acest pământ, în acord deplin cu Dumnezeu și Cuvântul Său, și în armonie deplină unul cu celălalt. Să avem grijă să devenim o inimă și un suflet și ca sângele Mielului să ne spele de orice păcat și vină, și de păcatul necredinței. Curați, purificați, sfințiți în Cuvântul adevărului. Restul îl lăsăm în seama lui Dumnezeu.

Fie ca toți să înțeleagă ce responsabilitate directă avem în acest timp înaintea lui Dumnezeu. Cea mai mare responsabilitate care a fost vreodată pe pământ. Fie ca DOMNUL Dumnezeu să ne dea har până la sfârșit, ca până acum, până ajungem de la credință la vedere. Sunt convins că El o va face, El care a început, El va sfârși până în ziua slăvitei Lui întoarceri. Vă voi vedea pe toți, din nou, în acea mulțime, pentru că ați crezut și ați primit Cuvântul profeției, v-a fost descoperit de Dumnezeu, și prin aceasta aveți mărturia lui Hristos, ați primit-o. Binecuvântat și lăudat să fie DOMNUL și Dumnezeul nostru, acum și întotdeauna! Amin. Să ne ridicăm și să ne rugăm.

Înainte de a ne ruga, să cântăm cântarea „ O, este Isus ” . Acum în timp ce ne aplecăm capetele în rugăciune și ne deschidem inimile înaintea lui Dumnezeu aș vrea să întreb două lucruri: mai întâi, cine crede cum spune Scriptura, cine crede ce spune Scriptura, cine o primește în felul acesta? Aș vrea să o aud de la voi. (Frații spun „ amin ” .) Dragi frați și surori, luați și voi responsabilitatea împreună cu noi

care purtăm Cuvântul, ultimul mesaj înaintea revenirii lui Isus Hristos? Spuneți „amin”. Întreaga lume, toți frații și surorile o vor auzi. Am o a doua întrebare: avem cereri de rugăciune, avem nevoi, neazuri, personale sau familiale? Orice ar fi, astăzi se va întâmpla.

Dumnezeu răspunde la rugăciunile noastre ca să fim întăriți în credința noastră într-un așa fel încât să primim făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dat. Câți au o cerere personală, câți au o cerere pentru alții? Ridicați-vă mâinile și credeți-o. Ceasul gloriei Fiului lui Dumnezeu a sosit, ceasul confirmării Cuvântului, ceasul răspunsurilor la rugăciune, direct, pe loc, să putem lua cu noi lucrul pentru care ne-am rugat. Primiți-o prin credință! Orice este pe inima voastră, primiți-o! Zilele biblice nu sunt pe punctul de a veni, zilele biblice sunt aici! DOMNUL este în mijlocul nostru, El vorbește cu noi, ni se descoperă și-Și manifestă puterea și slava în noi toți care credem și primim lucrul pentru care ne rugăm. Să cântăm „Crede numai” și să Îl credem pe DOMNUL cu siguranța binecuvântată că astăzi DOMNUL îmi ascultă rugăciunea.

Iubite DOMN, Tu ai înviat, toate făgăduințele au devenit adevărate, toate făgăduințele se împlinesc. Salvează ce este pierdut, vindecă pe cei bolnavi, leagă rănilor celor răniți, dă har, dă mântuire, dă descoperire în mijlocul nostru. Confirmă sfântul Tău Cuvânt în noi toți și prin noi toți pentru slava și lauda minunatului și sfântului Nume al lui Isus! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Dumnezeu este prezent! Slavă și onoare Lui! Aleluia!